

**การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชน
สู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**
**A Development of Private Elementary School Administration
Model towards Excellence in the North-eastern Region**

เพ็ญจันทร์ อุปพงษ์* และศักดิ์ไทย สุรกิจบวร
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Penchan Upapong* and Sakthai Surakitbowon
Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตรวจสอบ และยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะ คือระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบเพื่อสร้างรูปแบบ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และศึกษาโรงเรียนเอกชนที่มีความเป็นเลิศ 3 ขนาดๆ ละ 1 แห่ง ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง 3 รอบ ระยะที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผลการประเมินรอบสองในระดับดีและดีมาก จำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระยะที่ 4 การยืนยันรูปแบบ โดยการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) การนำองค์การ 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ ทั้งนี้ รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) เมื่อจัดลำดับความเหมาะสมขององค์ประกอบทั้ง 7 มีดังนี้ คือการวางแผนกลยุทธ์ การนำองค์การ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล การจัดการกระบวนการ ผลลัพธ์การดำเนินการ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ตามลำดับ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบมีความเหมาะสม

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร โรงเรียนเอกชน ความเป็นเลิศ

* ผู้ประสานงานหลัก (Corresponding Author)
e-mail: kornapat3@gmail.com

Abstract

The objectives of this study were: 1) to develop a private elementary school administration model of excellence; 2) to examine the developed model and 3) to verify the developed model. The study was divided into 4 phases. The first phase was the construction of the research conceptual framework from the analysis of relevant documents and studies, an interview with experts and the study of outstanding small-sized, medium-sized and large-sized private schools. The second phase was the model development with the application of the Modified Delphi Technique for 3 times. The third phase was the examination of the developed model with the empirical data. The subjects were directors of basic education level private schools who received a “Good” and “Very Good” level in the second assessment. The tool used in data collection was a 5-level rating scale questionnaire. Percentage, mean and standard deviation were used in the data analysis. The fourth phase was the model verification by an expert group composed of 8 experts. The study results could be concluded as follows. The author’s private elementary school administration model of excellence in the North-eastern region consisted of 7 components, which were: 1) organizational leadership; 2) strategy planning; 3) a focus on students, parents and community; 4) assessment, analysis and knowledge management; 5) a focus on human resources; 6) process management; and 7) operation outcome. The overall suitability of the author’s private elementary school administration model of excellence in the North-eastern region was at a high level, 4.36. The suitability of each component could be prioritized as follows: strategy planning; organizational leadership; a focus on human resources; process management; operation outcome; assessment, analysis and knowledge management; and a focus on students, parents and community. The experts agreed that the model developed by the author was suitable for implementation.

Keywords: Administration Model, Private School, Excellence

บทนำ

จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัยเพื่อสร้างเสริมพัฒนาการทุกด้านให้เจริญถึงขีดสูงสุดของศักยภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อการเรียนรู้และการใช้ชีวิต โดยคุณสมบัติที่มุ่งสร้างเสริมกระบวนการคิด กระบวนการกลุ่มคุณธรรมจริยธรรม วิถีชีวิตไทย สิ่งแวดล้อม และค่านิยมที่ถูกต้อง หากโรงเรียนมีการจัดการบริหารที่ดี มีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีอัตลักษณ์ที่สามารถใช้เป็นแนวทางหลักให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนยึดถือและปฏิบัติตามเชื่อได้ว่าโรงเรียนนั้นๆ จะประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกลไกสำคัญของการพัฒนามนุษย์เพื่อพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม ได้มีความพยายามปฏิรูปการศึกษาของไทยอย่างเป็นรูปธรรมมาแล้ว 2 ครั้ง คือ เมื่อ พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2552 แต่คุณภาพการศึกษาไทยกลับตกต่ำลงสวนทางกับความเจริญก้าวหน้าของเศรษฐกิจ การปฏิรูปการศึกษายังไม่ประสบผลสำเร็จในเรื่องคุณภาพการศึกษาและคุณภาพเด็กเท่าที่ควร สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทในการสะท้อนให้สังคมเห็นว่าการจัดการศึกษาที่ผ่านมาคุณภาพหรือไม่ (Sinlarat et al., 2013) การศึกษาเริ่มตั้งแต่การศึกษาระดับปฐมวัยจนกระทั่งระดับอุดมศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการบริการทางการศึกษาขั้นต้นในวัยแรกของชีวิต การศึกษาระดับนี้จึงมีความสำคัญต่อเด็กและครอบครัว โดยเฉพาะในปัจจุบันที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ครอบครัวไม่สามารถอบรมเลี้ยงดูลูกหลานได้เหมือนสมัยก่อน เพราะลักษณะของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรของตนได้ ดังนั้นโรงเรียนอนุบาลจึงมีความจำเป็นสำหรับสังคมในการเตรียมเด็กปฐมวัยให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้โรงเรียนอนุบาลยังมีความสำคัญอย่างมากในการอบรมสั่งสอนให้ความรู้ และปลูกฝังความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาให้แก่เด็ก ซึ่งถือว่าเป็นช่วงของชีวิตที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากในวัยนี้สมองมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ มีความสมบูรณ์ เป็นวัยที่พัฒนาการทุกด้านเจริญเติบโตในอัตราสูงสุดและเป็นเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนรู้ของมนุษย์คือ แรกเกิดถึง 7 ปี (Hi. Q. Group. Development Center, 2009) หากส่งเสริมหลังจากวัยนี้ถือว่าสายเสียแล้ว เพราะสมองของมนุษย์ในช่วงวัยนี้จะพัฒนาไปถึงร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่เด็กที่มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 3 – 6 ปี เป็นช่วงที่เกิดการเรียนรู้มากที่สุด มีการพัฒนาบุคลิกภาพสติปัญญา ค่านิยม จริยธรรม เนื่องจากการพัฒนาคนให้มีศักยภาพนั้นจำเป็นต้องปลูกฝังและอบรมเลี้ยงดูเด็กให้มีความรักความอบอุ่นตั้งแต่อยู่ในวัยเยาว์ดังเช่น Kulurattana (2002, อ้างถึงใน Tiemtad, 2014) ที่กล่าวว่าเด็กจะเป็นคนอย่างไรในอนาคตนั้นขึ้นอยู่กับ การเลี้ยงดูในวัยนี้ที่สำคัญและเปลี่ยนแปลงได้ยากเมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ครูจึงควรจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของเด็กเพื่อให้ศักยภาพแห่งการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ในวัยนี้ให้สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นโรงเรียนอนุบาลจึงเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของชีวิตเด็ก โรงเรียนและครูมีความสำคัญอย่างยิ่งรองจากพ่อและแม่ในการให้การอบรม สั่งสอน ปลูกฝัง และกล่อมเกลาลักษณะนิสัยและพฤติกรรมของเด็กให้เป็นคนดีมีคุณภาพเพื่อที่จะเติบโต แข็งแกร่ง สามารถดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ดังนั้นการวางรากฐาน

ที่ดีให้กับเด็กปฐมวัยจึงมีความสำคัญอย่างมากในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนอนุบาลเอกชนซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคาดหวังว่าจะมีคุณภาพการศึกษาสูงกว่าโรงเรียนอนุบาลทั่วไป

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญและนโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษาตลอดมาตั้งแต่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ในส่วนที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาเอกชน รัฐบาลเปิดโอกาสและส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาล โดยการสนับสนุนให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชนทุกระดับและทุกประเภท เพื่อสร้างสรรค์และพัฒนาประชากรส่วนหนึ่งของประเทศให้มีความรู้ความสามารถตามที่สังคมคาดหวัง เพื่อให้ได้คุณภาพผู้เรียนดังกล่าว สถานศึกษาเอกชนจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มุ่งเน้นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโรงเรียน มีการกำหนดกลยุทธ์และทิศทางที่เหมาะสมและชัดเจนเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด โดยใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

ปัจจัยที่สนับสนุนให้การจัดการศึกษาในโรงเรียนประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานด้านการบริหาร บริรยากาศโรงเรียน เป้าหมายทางวิชาการ คุณภาพการสอนของครู คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นวัตกรรมใหม่ และโปรแกรมการประเมินผล ดังเช่น Kanjanapanyakom (2002) ที่กล่าวถึงเกณฑ์ความเป็นเลิศในการดำเนินงานด้านการศึกษา (Education Criteria for Performance Excellence) ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้การจัดการศึกษาในโรงเรียนประสบผลสำเร็จในการพัฒนาประชากร และส่งผลสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ (Baldrige National Quality Program, 2005) และได้มีการปรับปรุงและพัฒนาเกณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงด้วยการนำแนวคิดเชิงระบบเข้ามาเป็นแนวทางในการประเมิน เพื่อส่งเสริมให้การจัดการศึกษามีมาตรฐาน การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานต่างๆ อาทิเช่น การจัดการศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการที่ประกาศใช้เมื่อ 15 พฤศจิกายน 2548 ยึดหลักพัฒนาเด็กโดยองค์รวม หลักการจัดประสบการณ์ที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ หลักการสร้างเสริมความเป็นไทย หลักความร่วมมือและหลักความสอดคล้อง ส่วนมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยได้กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ ด้านคุณภาพเด็กด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารและจัดการศึกษา และด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Ministry of Education, 2010) และเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม ของ สมศ. (พ.ศ. 2554 - 2558) ระดับการศึกษาปฐมวัย (2 – 5 ปี) ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ 4 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับแต่ละประเภทการศึกษา มาตรฐานว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา มาตรฐานว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน (The Office for National Education Standards and Quality Assessment Public Organization, 2011) เกณฑ์ต่างๆ เหล่านี้ได้พัฒนาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านการจัดการศึกษาเช่นกัน

ปัญหาการบริหารจัดการศึกษาของเอกชน โดยเฉพาะการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และประถมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้นยังไม่ได้ รับการแก้ไขและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรมและต้องใช้เวลา ดัง Siamwalla (2013) ที่กล่าวว่าการยกระดับ คุณภาพการศึกษามีใช่เรื่องสั้นหวังแต่เป็นสิ่งที่ทำได้จริงในเวลา ไม่เกิน 1 ทศวรรษ นักเศรษฐศาสตร์ อดีตประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หรือทีดีอาร์ไอ ได้กล่าวถึงปัญหาคุณภาพการศึกษาไทยว่า การแก้ปัญหาให้สำเร็จจะต้องเริ่มจากวิชาการที่ถูกต้องก่อน การศึกษาที่ผ่านมามีข้อค้นพบต่างๆ ที่สำคัญ หลายประการ แต่ลำพังการเพิ่มทรัพยากร เช่น งบประมาณทางการศึกษา ไม่ใช่สิ่งรับประกันความสำเร็จ ในการเพิ่มคุณภาพการศึกษา อีกทั้งคุณภาพของครูช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และสิ่งสำคัญที่สุดคือ ต้องมีกลไกในการสร้าง “ความรับผิดชอบ” (Accountability) ในการจัดการศึกษา ที่ชัดเจน เรื่องความรับผิดชอบเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากในการปฏิรูประบบการศึกษา เพราะจะทำให้เรื่อง อื่นๆ สำเร็จหรือล้มเหลวไปด้วย สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ศึกษาสภาพ ปัญหาและอุปสรรคของการบริการที่มีต่อการจัดการศึกษาเอกชนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในส่วน ภูมิภาค ระหว่างปี พ.ศ. 2546-2551 พบว่า ปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนของสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา คือ มีความล่าช้าในการจัดตั้งและดำเนินกิจการโรงเรียนเอกชน บุคลากรไม่เพียงพอ นักเรียนไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างทั่วถึง การอุดหนุนการศึกษาเอกชนมีความล่าช้า การเบิกจ่าย กองทุนสงเคราะห์ครูและครูใหญ่โรงเรียนเอกชนมีความล่าช้าและไม่ตรงเวลา โรงเรียนไม่ได้รับการจัดสรรเงิน กู้เพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชน ขาดมาตรฐานในการเก็บรักษาเอกสารการดำเนินการทั่วไปขาดการประสาน กันระหว่างเจ้าหน้าที่กับหน่วยงาน (Ministry of Education, 2009)

การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ของ สมศ. ที่ใช้ประเมินในรอบสามตลอดจน แนวทางการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่คมประชาคม อาเซียนในปี 2558 ทำให้แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนต้องเปลี่ยนไปตามความจำเป็น ที่ต้องให้เป็นสากล โรงเรียนเอกชนในฐานะเป็นองค์กรทางการศึกษาที่ร่วมรับภาระการจัดการศึกษา ทุกระดับได้รับการคาดหวังให้จัดการศึกษาที่มีคุณภาพดี เพื่อส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญใน การสร้างสรรค์และพัฒนาประชากรส่วนหนึ่งของประเทศให้มีความรู้ความสามารถ (Office of Private Education Commission, 1996) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้ติดตามและประเมินผลการปฏิรูป การศึกษา ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา พบปัญหาที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไขด้านการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและ สถานศึกษามาโดยตลอด โดยมีสถานศึกษาชั้นพื้นฐานที่ยังไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ประเมินของ สมศ. จากการประเมินรอบแรกถึงร้อยละ 65 จากสถานศึกษาทั่วสามหมื่นแห่งทั่วประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียน ขนาดเล็กในชนบทภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างไรก็ตามในการประเมินรอบสองของ สมศ. (พ.ศ. 2549-2553) พบว่า สถานศึกษาทั่วประเทศที่จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน 22,425 แห่ง ได้มาตรฐานร้อยละ 79.90 และร้อยละ 20.10 ที่ต้องได้รับการพัฒนา และถึงแม้จะมี การออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา

พ.ศ.2550 แล้ว แต่หน่วยปฏิบัติยังไม่มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและจัดการศึกษาเท่าที่ควร ในรายงานผลการติดตามและประเมินผลของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาบับดังกล่าวยังระบุว่า การจัดการศึกษาของเอกชนยังไม่มี การขยายตัวเท่าที่ควร ในปี 2550 สัดส่วนนักเรียนเอกชนชั้นพื้นฐาน มีเพียงร้อยละ 17.8 เท่านั้น ได้มีข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการบริหารการศึกษาโดยกำหนดให้มีการพัฒนา การบริหารจัดการใหม่ โดยให้มุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษา สนับสนุนสถานศึกษาที่มีความพร้อม ให้สามารถบริหารจัดการได้อย่างอิสระ คล่องตัว เป็นสถานศึกษานิตบุคคลเต็มรูปแบบ สนับสนุนและ มีมาตรการจูงใจทั้งด้านภาษีและสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อให้เอกชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษาให้มากขึ้นควบคู่กับ การสนับสนุนด้านวิชาการ การพัฒนาครู และการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวที่เป็นธรรม เพื่อให้มีคุณภาพ มาตรฐานและเป็นการประกันความเป็นธรรมให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการกำหนดแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกับรัฐและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนา คุณภาพมาตรฐานการศึกษาเอกชนเต็มรูปแบบ

จากปัญหาทั้งหมดตามที่กล่าวมา ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา เอกชนอย่างเห็นรูปธรรมในสถานะที่มีการแข่งขันทางการศึกษาสูง เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการศึกษา ในยุคประชาคมอาเซียน และเพื่อพัฒนาคุณภาพของการจัดการศึกษาให้บรรลุเจตนารมณ์และเป้าหมายของ การปฏิรูปการศึกษาและเพื่อให้นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและ ความคาดหวังของสังคม ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงสนใจที่จะศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ ผลการศึกษา จะเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนให้เป็นมาตรฐานเดียวกับรัฐ และต่อยอดเป็น องค์ความรู้ในการบริหารสถานศึกษาเอกชนให้มีศักยภาพในการแข่งขันและเป็นที่ยอมรับของสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ
2. เพื่อตรวจสอบและยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ ที่พัฒนาขึ้น

ระเบียบวิธีการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบเพื่อร่างรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็น เลิศของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และศึกษาโรงเรียนเอกชนดีเด่น จำนวน 3 ขนาดๆ ละ 1 แห่ง ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน 2) โรงเรียนอนุบาลเอกชนดีเด่น จำนวน 3 ขนาด ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำผลที่ได้ มาใช้ประกอบการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ

ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง จำนวน 3 รอบ

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน เลือกแบบเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด ดังนี้ 1) ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาที่รับผิดชอบกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน จำนวน 3 คน 2) นักวิชาการ มีคุณวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาเอก เป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษในสถาบันระดับอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและมีประสบการณ์ด้านการสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนเอกชน ที่จัดการศึกษาโรงเรียนในระบบในระดับอนุบาล หลักสูตร 3 ปี โดยมีประสบการณ์ด้านการบริหารไม่น้อยกว่า 10 ปี และมีผลการประเมินรอบสองจาก สมศ. ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 7 คน

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามรอบที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบเห็นด้วย – ไม่เห็นด้วย พร้อมคำถามแบบปลายเปิด แบบสอบถามในรอบที่ 2 และ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งแบบสอบถามเดลฟายรอบที่ 1 ให้ผู้เชี่ยวชาญทางไปรษณีย์ และขอให้ผู้เชี่ยวชาญส่งคืนทางไปรษณีย์แล้วรวบรวมผลการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แบบสอบถามเดลฟายรอบที่ 2 ดำเนินการส่งเช่นเดียวกับรอบที่ 1 โดยแบบสอบถามในรอบที่ 2 เป็นข้อคำถามที่ผ่านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากรอบที่ 1 โดยเลือกเฉพาะข้อที่เห็นด้วยร้อยละ 80 ขึ้นไป แบบสอบถามเดลฟายรอบที่ 3 ดำเนินการส่งเช่นเดียวกับรอบที่ 2

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่ามัธยฐาน (Median) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Inter-Quartile range) ตั้งแต่ 1.50 ลงมา จากนั้นนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีความสอดคล้องของความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ($Md = 5.00$, $IR = 0.00$)

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล (อายุ 3-5 ขวบ) หลักสูตร 3 ปี โดยจัดการเรียนการสอนในระดับก่อนประถมศึกษาเพียงอย่างเดียว หรือ เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงประถมศึกษาหรือเปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาที่ได้รับผลการประเมินรอบสองจาก สมศ. ในภาพรวมอยู่ในระดับดีและระดับดีมาก จำนวน 206 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมคืนด้วยตนเองเป็นบางส่วน และบางส่วนจะให้นำส่งกลับคืนโดยทางไปรษณีย์

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ระยะที่ 4 การยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยการจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group Meeting)

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 8 คน

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการจัดประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำผลที่ได้มาสรุปผลการยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1) ต้องประกอบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ 7 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1.1 การนำองค์การ ประกอบด้วย 9 ตัวแปร ดังนี้ 1) ผู้บริหารชี้แจงนโยบาย แนวคิดการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศให้บุคลากรทุกคนรับทราบ 2) ผู้บริหารอธิบายวิสัยทัศน์ ค่านิยมวัตถุประสงค์ และแผนปฏิบัติการให้ครูและบุคลากรทุกคนได้รับทราบเพื่อนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมาย วิสัยทัศน์ เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ของโรงเรียน 3) ผู้บริหารกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ที่ชัดเจน โดยการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง 4) ผู้บริหารมีการวางแผน การจัดการโครงการ โดยมีแผนงานและกำหนดระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน 5) ผู้บริหารมีการบริหารจัดการที่ดีตาม

กฎระเบียบและหลักธรรมาภิบาล 6) ผู้บริหารจัดการตามแนวทางที่ได้ตกลงร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ 7) ผู้บริหารกำหนดให้มีการรายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียนให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนได้รับทราบ 8) ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม และ 9) ผู้บริหารให้การสนับสนุนชุมชนและสังคม ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

1.2 การวางแผนกลยุทธ์ ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ดังนี้ 1) ผู้บริหารกำหนดวิธีการและขั้นตอนที่สำคัญในการวางแผนกลยุทธ์ 2) ผู้บริหารให้บุคลากร ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนกลยุทธ์ โดยให้มีการจัดทำแผนระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว 3) ผู้บริหารกำหนดให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ และนำสู่การปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4) ผู้บริหารกำหนดวิธีการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ที่ถูกต้อง และเหมาะสม 5) ผู้บริหารกำหนดให้มีการนำผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์มาพัฒนา และปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

1.3 การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ประกอบด้วย 7 ตัวแปร ดังนี้ 1) มีการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) โรงเรียนให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมพัฒนาด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย สังคม และความเป็นพลเมืองที่ดีของผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) จัดกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน 4) นำผลการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของครู 5) ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 6) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตอบสนองต่อพัฒนาการของผู้เรียน 7) เน้นการใช้ทรัพยากรในชุมชนหรือภูมิปัญญาในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

1.4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย 5 ตัวแปร ดังนี้ 1) การวัด วิเคราะห์ และปรับปรุงผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1.1) กำหนดวิธีการวัด และประเมินผลที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ 1.2) มีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน 1.3) มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาองค์การอย่างเป็นระบบ 2) การจัดการสารสนเทศ ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ 2.1) มีการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อปรับปรุงอย่างเหมาะสม 2.2) มีวิธีการจัดการข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

1.5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อย 10 ตัวแปร ดังนี้ 1) มีการระบุคุณวุฒิ ความรู้ สมรรถภาพของครู และบุคลากรที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ 2) มอบหมายภาระงานให้กับครูและบุคลากรตามความรู้ความสามารถของแต่ละบุคคล 3) ครู และบุคลากร ได้ใช้ความรู้ความสามารถสูงสุดปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ 4) สร้างและรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงาน และบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงานของครูและบุคลากร เพื่อให้รู้สึกพอใจ

และทำงานได้อย่างเต็มที่ มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน 5) มีนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล และกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นระบบชัดเจน 6) ประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้เพื่อพัฒนาบุคลากรและปรับปรุงคุณภาพการปฏิบัติงาน 7) สร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี มีการมุ่งใจเพื่อสร้างความร่วมมือและนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดี 8) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง 9) จัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความผูกพันของบุคลากร 10) ให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูและบุคลากรตามผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงาน ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

1.6 การจัดกระบวนการ ประกอบด้วย 8 ตัวแปร ดังนี้ 1) ผู้บริหารออกแบบระบบงานที่มีความเหมาะสม และสามารถตรวจสอบได้ 2) ผู้บริหารจัดโครงสร้างองค์การและระบบการบริหารงานชัดเจน 3) ผู้บริหารกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบชัดเจน 4) การจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตอบสนองการพัฒนาการของนักเรียนทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา 5) จัดรูปแบบหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน และหลักสูตรที่มีการจัดประสบการณ์ที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 6) วางรูปแบบของหลักสูตรที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนโดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสม 7) จัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกชั้นเรียนที่ดึงดูดความสนใจ สร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 8) สื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ต่างๆ ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนอย่างเหมาะสม ปรับปรุงในทุกปีการศึกษา ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

1.7 ผลลัพธ์การดำเนินการ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อย 16 ตัวแปร ดังนี้ 1) ด้านนักเรียน ประกอบด้วย 5 ตัวแปร ได้แก่ 1.1) นักเรียนได้รับการเตรียมความรู้ความสามารถทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 1.2) นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเหมาะสม 1.3) นักเรียนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่เหมาะสมกับวัย 1.4) นักเรียนสามารถคิดแก้ปัญหาได้ 1.5) นักเรียนได้รับความช่วยเหลือและสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มตามศักยภาพของนักเรียน 2) ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ประกอบด้วย 8 ตัวแปร ได้แก่ 2.1) คณะกรรมการบริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 2.2) ผู้ปกครอง ชุมชน และครู แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้ผู้ปกครองได้เห็นกิจกรรมการเรียนของนักเรียน 2.3) ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในชั้น 2.4) ครูและผู้ปกครองทำกิจกรรมร่วมกันในโอกาสต่างๆ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง เช่น เยี่ยมบ้านนักเรียน กีฬา วันสำคัญต่างๆ 2.5) ครูและนักเรียนร่วมกันทำกิจกรรมรับผิดชอบต่อสังคม 2.6) จัดกิจกรรมที่สอดคล้อง/สอดคล้องหลักสูตรท้องถิ่นที่เหมาะสมกับผู้เรียนและชุมชน 2.7) ชุมชนให้การยอมรับให้การจัดการเรียนการสอน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2.8) โรงเรียน

มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน 3) ด้านความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียประกอบด้วย 3 ตัวแปร 3.1) ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน มีความพึงพอใจต่อการจัดการกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียน 3.2) ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของโรงเรียน และ 3.3) ผู้ปกครอง และชุมชน ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความสอดคล้องในระดับมาก

รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 7 ด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก ตามลำดับ ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม

องค์ประกอบ	รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ค่าสถิติ (n = 206)		แปลผลความเหมาะสม	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านการนำองค์การ	4.37	0.30	มาก	3
2	ด้านการวางแผนกลยุทธ์	4.38	0.43	มาก	1
3	ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน	4.34	0.34	มาก	7
4	ด้านการวัดประเมินผล การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้	4.35	0.41	มาก	5
5	ด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล	4.37	0.31	มาก	2
6	ด้านการจัดกระบวนการ	4.36	0.31	มาก	4
7	ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ	4.35	0.31	มาก	6
รวม		4.36	0.27	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.27) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการวางแผนกลยุทธ์ ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.43) ด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.31) ด้านการนำองค์การ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.30) ด้านการจัดกระบวนการ ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.31) ด้านการวัดประเมินผลการวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.41) ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.31) และด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.34) ตามลำดับ

3. การยืนยันรูปแบบ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบไปด้วย การนำองค์การ การวางแผนกลยุทธ์ การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลการจัดกระบวนการ และผลลัพธ์การดำเนินการ ซึ่งผ่านกระบวนการพัฒนาหลายขั้นตอนเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการบริหารงานโรงเรียนอนุบาลเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้

อภิปรายผล

สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากข้อค้นพบองค์ประกอบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบ คือ 1) การนำองค์การ 2) การวางแผนกลยุทธ์ 3) การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ ทั้งนี้เนื่องจากการนำองค์การ การวางแผนกลยุทธ์ การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล การจัดการกระบวนการ และผลลัพธ์การดำเนินการเป็นองค์ประกอบสำคัญของสถานศึกษาที่มีคุณภาพและพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับ Wittayanukorn (2009) ที่พบว่า รูปแบบการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชนมี 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการนำองค์การ 2) ด้านการวางแผนกลยุทธ์ 3) ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และตลาด 4) ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) ด้านการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงาน 6) ด้านการจัดการกระบวนการ และ 7) ด้านผลลัพธ์ ได้แก่ ด้านการนำองค์การ ผู้นำปรับปรุงคุณภาพ การจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษามีแผนกลยุทธ์ระยะสั้นและระยะยาวและแผนปฏิบัติการประจำปี ส่วนด้านการมุ่งเน้นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาด ผู้เรียนมีความเป็นเลิศด้านวิชาการ ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ โดยมีสื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในด้านมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงาน มีการบริหารจัดการตามการทำงานของบุคลากรอย่างเป็นระบบ มีการจัดการกระบวนการให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการตามการทำงานของบุคลากรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดี

2. การตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้ง 7 องค์ประกอบเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ลำดับที่ 1 การวางแผนกลยุทธ์ ลำดับที่ 2 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ลำดับที่ 3 การนำองค์การ ลำดับที่ 4 การจัดการกระบวนการ ลำดับที่ 5 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ลำดับที่ 6 ผลลัพธ์การดำเนินการ ลำดับที่ 7 การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน สามารถอภิปรายผลตามลำดับได้ ดังนี้

2.1 การวางแผนกลยุทธ์ มีค่าเฉลี่ยระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.43) ทั้งนี้เนื่องจากการวางแผนเชิงกลยุทธ์มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้บริหารขององค์กรสมัยใหม่ที่มุ่งหวังผลสำเร็จในการดำเนินงานเนื่องจากสภาพแวดล้อมของประเทศมีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและภัยอุปสรรคต่อองค์กร นอกจากนี้ผู้บริหารขององค์กรจำเป็นต้องพิจารณาจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งในแง่ของงบประมาณบุคลากร ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ประกอบกับการขยายตัวและความสลับซับซ้อนขององค์กร ทำให้ต้องกำหนดทิศทางจุดมุ่งหมายวัตถุประสงค์และแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน

ดังนั้นการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์จึงเป็นเครื่องมือสำคัญของผู้บริหารในการปรับเปลี่ยนองค์การให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพแวดล้อม (Sirisamphan, 1996) จากแนวทางของรางวัลคุณภาพแห่งชาติ การวางแผนกลยุทธ์ คือ การตรวจประเมินว่าองค์การจัดทำวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการขององค์การอย่างไร รวมทั้งตรวจประเมินการนำวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการที่เลือกไว้ไปปฏิบัติ การปรับเปลี่ยนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป ตลอดจนวิธีการวัดผลความก้าวหน้า (Thailand Productivity Institute, 2006) ซึ่งสอดคล้องกับ Teesuka (2014) ที่พบว่า การสร้างกลยุทธ์เป็นการกำหนดวิธีการปฏิบัติในแต่ละพันธกิจขององค์การที่มีความเป็นไปได้ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์การโดยระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในองค์การสร้างกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง หรือกลยุทธ์แผนงานตามลักษณะงานขององค์การ นำสมรรถนะที่เป็นจุดแข็งและความสามารถขององค์การมาใช้ในการสร้างกลยุทธ์ และกลยุทธ์มีความคุ้มค่าและมีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำได้ สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ Doosiyamee (2007) ที่พบว่า หน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหาร คือ การวางแผน การจัดองค์การ อำนาจการ และการควบคุม เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมายอันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมุ่งตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นว่าการวางแผนกลยุทธ์เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกของการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ

2.2 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.31) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานเป็นการสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรซึ่งจะนำไปสู่ผลการดำเนินการที่เป็นเลิศและความเจริญก้าวหน้าของบุคลากรและองค์การ สอดคล้องกับ Chaocheun (2007) ที่กล่าวไว้ว่า การมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานเป็นการการสร้างความผูกพัน (Engage) จัดการและพัฒนาผู้ปฏิบัติงานเพื่อนำมาใช้ซึ่งศักยภาพอย่างเต็มที่ สอดคล้องกับ National Quality Award 2012-2013 (Thailand Quality Award, 2012) ที่ได้สรุปไว้ว่า เกณฑ์การมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ สภาพแวดล้อมของบุคลากร และความผูกพันของบุคลากร โดยที่สภาพแวดล้อมของบุคลากร ได้แก่ ชีตความสามารถและอัตรากำลังของบุคลากร การสนับสนุนด้านสิทธิประโยชน์แก่บุคลากร สภาพแวดล้อมในการทำงานมีสุขอนามัย มีความปลอดภัย และบรรยากาศการทำงานของบุคลากร ส่วนความผูกพันของบุคลากร ได้แก่ การเพิ่มคุณค่าแก่บุคลากร ระบบการจัดการปฏิบัติงานของบุคลากร การพัฒนาผู้ปฏิบัติงานและผู้นำ และการประเมินความผูกพันของบุคลากร ทั้งนี้หากบุคลากรได้รับการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานโดยมีความผูกพันของบุคลากรจะเอื้อให้บุคลากรและองค์การมีผลการดำเนินการที่ดี

2.3 การนำองค์การ จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.30) ทั้งนี้เนื่องจากการนำองค์การมีประโยชน์ต่อองค์การ คือ ช่วยให้อำนาจวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรมองค์การหรือยุทธศาสตร์ขององค์การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน (Thailand Productivity Institute, 2006)

อันเป็นภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ สอดคล้องกับ Kesonpat (2015) ที่กล่าวว่า ผู้นำเชิงกลยุทธ์ต้องจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและกลยุทธ์ที่จะนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมาย อันเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งต่อการพาองค์กรสู่ความสำเร็จ สอดคล้องกับ Kanjananit (2005) ที่กล่าวไว้ว่า การนำองค์การของผู้นำระดับสูงนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการชี้ทิศทางและนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จในการเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน การนำองค์การอย่างมีวิสัยทัศน์เป็นหัวใจของการนำองค์การสู่ความเป็นเลิศ

2.4 การจัดการกระบวนการ จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.31) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการกระบวนการเป็นการระดมทรัพยากรในการดำเนินงาน อันได้แก่ บุคลากร วัสดุ แรงงาน และเครื่องจักร เพื่อการทำงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด เพื่อตอบสนองความต้องการของวัตถุประสงค์หลักขององค์กร โดยการกำหนดกระบวนการที่สร้างคุณค่าจากยุทธศาสตร์พันธกิจ และความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ Thailand Quality Award (2012) ที่กล่าวว่า การจัดการกระบวนการเป็นการกำหนดกระบวนการที่สร้างคุณค่าจากยุทธศาสตร์ พันธกิจ และความต้องการของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กร การจัดทำข้อกำหนดที่สำคัญของกระบวนการที่สร้างคุณค่าจากความต้องการของผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ข้อกำหนดด้านกฎหมาย รวมทั้งข้อกำหนดที่สำคัญมาประกอบการออกแบบกระบวนการเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งต้องมีระบบรองรับภาวะฉุกเฉินต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อการจัดการกระบวนการเพื่อองค์กรจะสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานของกระบวนการที่สร้างคุณค่า และกระบวนการสนับสนุน โดยมีวิธีการในการนำมาตรฐานการปฏิบัติงานให้บุคลากรนำไปปฏิบัติ รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด เกิดการทำงานซ้ำ และเกิดความสูญเสียจากผลการดำเนินการ

2.5 การวัด วิเคราะห์ และการจัดการความรู้ จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.41) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญที่สุดขององค์กรในการจัดการกับสารสนเทศเป็นกระบวนการใช้ข้อมูลและสารสนเทศที่มีความพร้อมและมีคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงและเพิ่มความสามารถ อีกทั้งเป็นศูนย์กลางในการทำให้เกิดความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันระหว่างการบริหารจัดการกับวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ขององค์กร เป็นหัวใจ เป็นศูนย์กลางขององค์กรเพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับ Thailand Quality Award (2012) ที่กล่าวว่า การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้ เป็นพื้นฐานของระบบการจัดการผลการดำเนินการโดยรวมขององค์กร ทำให้องค์กรมีการจัดการที่มีประสิทธิผล และมีการปรับปรุงผลการดำเนินการและความสามารถในการแข่งขัน สอดคล้องกับ Sestapanich (2007) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนโดยใช้แนวคิด หลักการของรางวัลคุณภาพแห่งชาติของประเทศต่างๆ พบว่า ระบบบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน

องค์ประกอบหลักด้านการจัดการสารสนเทศ มีองค์ประกอบย่อย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) สถานศึกษามีการจัดการสารสนเทศและใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในทุกระดับ 2) สถานศึกษามีการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 3) สถานศึกษามีการจัดการความรู้

2.6 ผลลัพธ์การดำเนินการ เป็นผลที่เกิดจากการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.31) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผลลัพธ์ หมายถึง ผลการดำเนินงานขององค์การและระดับการปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับคู่แข่งหรือหน่วยงานต่างๆ ที่สามารถเทียบเคียงกันได้อย่างเหมาะสม โดยพิจารณา 5 ประเด็นสำคัญ คือ 1) ผลลัพธ์ด้านการเรียนรู้ของนักเรียน 2) ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้เรียน 3) ผลลัพธ์ด้านงบประมาณและตลาด 4) ผลลัพธ์ด้านการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงาน และ 5) ผลลัพธ์ด้านประสิทธิผลของกระบวนการ (Chaocheun, 2007) ซึ่งสอดคล้องกับ Prakaikiat (2010) ที่มีความเห็นว่า ผลลัพธ์ หมายถึง ผลผลิตและผลที่สถานศึกษาได้รับการดำเนินงานตามจุดมุ่งหมายในการประเมินผลลัพธ์จะพิจารณาจากผลการดำเนินงานปัจจุบัน ผลการดำเนินงานเมื่อเปรียบเทียบกับตัวเปรียบเทียบที่เหมาะสม รวมทั้งอัตราความครอบคลุมและความสำคัญของการปรับปรุงผลการดำเนินงาน ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างตัวผลลัพธ์กับเป้าหมายหลักของผลการดำเนินงาน สอดคล้องกับผลการศึกษา Vehachat (2005) ที่พบว่า ผลลัพธ์ขององค์การจำนวน 23 ข้อ ประกอบด้วย การมุ่งเน้นผู้เรียน การบริหารงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล ประสิทธิภาพขององค์การ และธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อสังคม

2.7 การมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน จากผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.34) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เป็นการจำแนกกลุ่มความต้องการที่มีหลากหลายส่งผลต่อการกำหนดกระบวนการให้บริการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับ Dolpradit (2006) ที่ศึกษากระบวนการในองค์กรที่ทำให้เกิดคุณภาพทั้งองค์การโดยมุ่งการทำให้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรกและทุกๆ ครั้งของการปฏิบัติเพื่อลดความผิดพลาดและลดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงาน มีหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ 1) การมุ่งความสำคัญของผู้รับบริการ หรือลูกค้า 2) การปรับปรุงกระบวนการทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ 3) การให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในงานที่เป็นภาระหน้าที่ของหน่วยงาน ดังเช่นผลการศึกษาสอดคล้องกับ Sestapanich (2007) ที่พบว่า มีองค์ประกอบหลักในการมุ่งเน้นผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) ความรู้เกี่ยวกับความต้องการและความคาดหวัง 2) การสร้างและการจัดการความสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง 3) การประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง และ 4) การปรับเปลี่ยนโครงสร้างเมื่อมีความจำเป็นสอดคล้องกับ Murgatroyed & Morgan (1993) ที่กล่าวว่า ในระดับสถานศึกษาผู้เรียนถือว่าเป็นลูกค้าที่สำคัญที่สุด รองลงมาคือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชน ผู้บริหารจึงต้องสำรวจความต้องการและฟังเสียงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พัฒนาผลผลิตและการบริการโดยเปลี่ยนแปลงตามความต้องการของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้เกิดความประทับใจ ความพึงพอใจและมั่นใจในคุณภาพของผลผลิต แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งใน

ปัจจุบันและอนาคต มีการจัดกระบวนการและวิธีการในการสร้างความผูกพัน การรับฟังเสียงของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเน้นถึงความต้องการและความคาดหวัง การสร้างความพึงพอใจและความภาคภูมิใจ

3. ผลการยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ แต่ต้องปรับใช้ให้เหมาะสมแต่ละบริบทของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นผ่านกระบวนการพัฒนารูปแบบหลายขั้นตอน เช่น การสัมภาษณ์ การศึกษาโรงเรียนเอกชนที่มีความเป็นเลิศ การสอบถามผู้เชี่ยวชาญด้วยเทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง การเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบรูปแบบ จึงทำรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรนำรูปแบบการบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอนุบาลเอกชนควรนำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนโดยจัดลำดับความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบที่เหมาะสมกับสภาพบริบทจริงของโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนให้ได้ตามมาตรฐาน
3. จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ 93 ตัวแปร ผ่านการตรวจสอบและยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังนั้นควรนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนและเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้
4. โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับอนุบาลสังกัดอื่นๆ สามารถนำผลจากการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาระดับอนุบาลสู่ความเป็นเลิศได้
5. ควรศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนอนุบาลเอกชนสู่ความเป็นเลิศในภาพรวมหรือแต่ละองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการโรงเรียนสู่ความเป็นเลิศ โดยวิธีการสร้างทฤษฎีการวิจัยฐานราก และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

References

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *รวมเล่มบทความวิจัยของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ระหว่างปี พ.ศ. 2546 – 2551*. กรุงเทพฯ: สกสศ.
- กฤษณ์ รื่นรมย์ และคณะ. (2547). *การมุ่งเน้นลูกค้าและตลาด: สร้างองค์กรให้แตกต่างอย่างเหนือชั้น*. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). *การวางแผนเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี.
- บวรศิลป์ เขาวนชื่น. (2550). *เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ. เอกสารประกอบการดำเนินการตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรทิพย์ กาญจนนิตย. (2548). *เกณฑ์บลดริจปี 2548 : การปรับเปลี่ยนที่น่าพิจารณาปรับตาม. วารสารการประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 6(1), 7-10.*
- พิมลพรรณ ดุขิยามิ. (2550). *การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไพฑูรย์ สีนารัตน์ และคณะ. (2556). *วิกฤติการศึกษาไทย : ทางออกที่รอการแก้ไขปัญหาการศึกษาไทยในด้านต่างๆ ทางออกของปัญหา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- เมธาวี อุดมธรรมมานภาพ และคณะ. (2550). *ธรรมชาติผู้เรียน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- รัชต์วรรณ กาญจนปัญญาคม. (2545). *การพัฒนาดัชนีและเกณฑ์การประเมินระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2548). *การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์กรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฌิบัณฑิต)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัชรภรณ์ ทีสุกะ. (2557). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารการศึกษานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฌิบัณฑิต)*. สกลนคร: มหาวิทยาลัย สกลนคร.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2549). *การปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตด้วย Waste-free Production*. (การบรรยาย). 1 - 2 สิงหาคม 2549. สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- สุนิสา วิทยานุกรณ์. (2552). *การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในโรงเรียนเอกชน (ปริญญา นิพนธ์ปริญญาคุชฌิบัณฑิต)*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2539). *การนำเสนอรูปแบบระบบการบริหารคุณภาพแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์กรในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด* (ปริญญานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2543). *1 ปีการปฏิรูปการศึกษาเอกชน*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2548). *คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 - 2558) ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมพฤศจิกายน 2554)*. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- สำนักงานรางวัลคุณภาพแห่งชาติ. (2555). *เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ ปี 2555-2556 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: พงษ์วารินการพิมพ์.
- ศูนย์พัฒนาบุคลากร Hi. Q. Group. (2552). *การพัฒนาสมองของเด็กปฐมวัย*. สืบค้น 4 มีนาคม 2557 จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=470668>.
- ศุภลักษณ์ เศษระพานิช. (2550). *การพัฒนาระบบการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษา* (ปริญญานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ปรายเกียรติ. (2553). *การพัฒนาระบบการบริหารคุณภาพภายในสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศของบัลดริจเป็นฐาน* (ปริญญานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมมาร สยามวาลา. (2556). *ปัญหาการศึกษาไทยเราจะแก้ที่ไหนดี*. สืบค้น 4 มีนาคม 2557 จาก <http://blog.eduzones.com/racchachoengsao/88413>.
- Baldrige National Quality Program. (2005). *Education Criteria for Performance Excellence*. Retrieved March 15, 2014, from <http://www.baldrige.nist.gov>.
- Murgatroyd, S. & Morgan, C. (1993). *Total Quality Management and the School*. Buckingham: Open University Press.

Translated Thai References

- Chaocheun, B. (2007). *The Criteria of Quality of Education for Excellence Operations*. Documents for the Implementation of the National Quality Award criteria, Khonkaen: Khonkaen University. (in Thai)
- Dolpradit, S. (2006). *A Proposed Model of Total Quality Management System for the Office of the Provincial Education* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Doosiyamee, P. (2007). *The Strategic Management of Private School Administration* (Master's thesis). Bangkok: Silpakorn University. (in Thai)
- Hi. Q. Group. Development Center. (2009). *Brain development of young children*. Retrieved March 4, 2014, from <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=470668>. (in Thai)
- Kanjananit, P. (2005). Baldrige Criteria the Year 2005: The Modifications to be Adjusted Accordingly. *Journal of Quality Assurance Khonkaen University*, 6(1), 7-10. (in Thai)
- Kanjanapanyakom, R. (2002). *Development of Indicators and Criteria for Internal Assessment for Quality Enhancement*. Bangkok: Ministry of University Affairs. (in Thai)
- Kesonpat, P. (2015). Linear Structural Relationship to Knowledge Management, Participation and Strategic Leadership, Affecting the Efficiency of Administration Performance of Basic Schools, Office of Basic Education, Bangkok. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 11(2), 145-160. (in Thai)
- Ministry of Education. (2009). *Abstract Library Report of the Office of the Secretary of Education During the Years 2003-2008*. Bangkok: Kurusapa Ladprao Printing Press. (in Thai)
- Ministry of Education. (2010). *A Practical Guide for Teachers*. Bangkok: Agricultural Cooperatives of Thailand Limited Printing Press. (in Thai)
- Office of Private Education Commission. (1996). *One Year the Reform of Private Education*. Bangkok: Printing of Religion. (in Thai)

- Prakaikeat, A. (2010). *The Development of an Internal Quality Management System for Basic Education Schools based on Baldrige Education Criteria for Performance Excellence* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Sestapanich, S. (2007). *A Development of a School Administrative System for Excellence of a Private School* (Doctoral dissertation). Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Siamwalla, A. (2013). *How to Solve Thai Educational Problem*. Retrieved March 4, 2014, from <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=470668>. (in Thai)
- Sinlarat, P. et al. (2013). *Crisis of Educational Thai: the Ideal Solution for the Problem of Thailand in Various Fields* (2nded.). Bangkok: Dhurakij Pundit University. (in Thai)
- Sirisamphan, T. (1996). *Strategic Planning*. Bangkok: Secretary of Reform, Office of the Prime Minister. (in Thai)
- Teesuka, W. (2014). *Development of Strategie Management Indicators of Educational Administrators under the Offices of Primary Education Service Areas* (Doctoral dissertation). Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Rajabhat University. (in Thai)
- Thailand Productivity Institute. (2006). *Improving Production Efficiency with Waste-free Production*. Bangkok: Institute Small and Medium Enterprises Development. (in Thai)
- Thailand Quality Award. (2012). *National Quality Award Criteria the Year 2012-2013* (2nded.). Bangkok: Pongwarin Printing. (in Thai)
- The Office for National Education Standards and Quality Assessment (Public Organization). (2011). *Manual for Assessors the Third-Round of External Quality Assessment for Basic Education 2011-2015*. Bangkok: Golden Point. (in Thai)
- Tiemtad, K. (2014). Learning Experiences of Early Childhood in Matthayomsathukarnwittaya School. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 10(2), 1-18. (in Thai)
- Vehachat, R. (2005). *The Development of a Model of Total Quality Management in Basic Education Institutions* (Doctoral dissertation). Chonburi: Burapha University. (in Thai)

Wittayanukorn, S. (2009). *Developing a Model of Educational Management for Excellence in the Private School* (Doctoral dissertation). Chonburi: Burapha University. (in Thai)

คณะผู้เขียน

นางเพ็ญจันทร์ อุปพงษ์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

680 ถนนสกลนคร-อุดรธานี ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 47000

e-mail: kornpapat3@gmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

680 ถนนสกลนคร-อุดรธานี ตำบลธาตุเชิงชุม อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร 47000

e-mail: sakthai_ss@hotmail.com